

DE VERHAALBAARHEID VAN ADVOCATENKOSTEN

Vaak wordt de vraag gesteld naar de mogelijkheid om de advocatenkosten te verhalen op de tegenpartij. In het verleden was dit niet mogelijk. Nadat het Hof van Cassatie in 2004 en 2006 op dit principe van de niet-verhaalbaarheid enkele uitzonderingen had geformuleerd, is er een periode van onduidelijkheid en rechtsonzekerheid ontstaan. Hieraan is een einde gekomen door de wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en kosten verbonden aan de bijstand van een advocaat.

Vanaf 01.01.2008 zullen de rechtbanken de in het ongelijk gestelde partij veroordelen tot een forfaitaire tegemoetkoming in de kosten en erelonen van de advocaat van de in het gelijk gestelde partij.

De tarieven, rechtsplegingsvergoedingen genaamd, worden vastgesteld bij K.B. van 26 oktober 2007 en zijn afhankelijk van de waarde van het geding:

	Basisbedrag	Minimumbedrag	Maximumbedrag
Tot 250,00 euro	150,00 euro	75,00 euro	300,00 euro
Van 250,01 euro tot 750,00 euro	200,00 euro	125,00 euro	500,00 euro
Van 750,01 euro tot 2.500,00 euro	400,00 euro	200,00 euro	1.000,00 euro
Van 2.500,01 euro tot 5.000,00 euro	650,00 euro	375,00 euro	1.500,00 euro
Van 5.000,01 euro tot 10.000,00 euro	900,00 euro	500,00 euro	2.000,00 euro
Van 10.000,01 euro tot 20.000,00 euro	1.100,00 euro	625,00 euro	2.500,00 euro
Van 20.000,01 euro tot 40.000,00 euro	2.000,00 euro	1.000,00 euro	4.000,00 euro
Van 40.000,01 euro tot 60.000,00 euro	2.500,00 euro	1.000,00 euro	5.000,00 euro
Van 60.000,01 euro tot 100.000,00 euro	3.000,00 euro	1.000,00 euro	6.000,00 euro
Van 100.000,01 euro en 250.000,00 euro	5.000,00 euro	1.000,00 euro	10.000,00 euro
Van 250.000,01 euro tot 500.000,00 euro	7.000,00 euro	1.000,00 euro	14.000,00 euro
Van 500.000,01 euro tot 1.000.000,00 euro	10.000,00 euro	1.000,00 euro	20.000,00 euro
Boven 1.000.000,01 euro	15.000,00 euro	1.000,00 euro	30.000,00 euro

Voor de geschillen die betrekking hebben op niet in geld waardeerbare vorderingen bedraagt het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding 1.200,00 euro, het minimumbedrag 75,00 euro en het maximumbedrag 10.000,00 euro.

Aan de in het gelijk gestelde partij zal het basisbedrag worden toegekend. De rechter zal hiervan slechts kunnen afwijken nadat minstens één van de partijen hierom verzoekt. Wanneer de rechter op zulk een verzoek ingaat en beslist het basisbedrag te verlagen of te verhogen, dient hij deze beslissing afzonderlijk te motiveren. Van belang is wel dat de rechter gebonden blijft aan de vastgestelde minimum- en maximumbedragen.

De wetgever bepaalt de criteria waarop de rechter zijn beslissing om af te wijken van het basisbedrag kan steunen:

- de financiële draagkracht van de verliezende partij;
- de complexiteit van de zaak;
- de contractueel bepaalde vergoedingen voor de in het gelijk gestelde partij;
- het kennelijk onredelijk karakter van de situatie.

Het eerste criterium kan door de rechter enkel worden gebruikt om een verlaging van het basisbedrag te motiveren, terwijl de drie overige criteria kunnen worden aangewend om zowel tot verhoging als tot verlaging te beslissen.

Ook in strafzaken zal in bepaalde gevallen, beperkt tot de relaties tussen de beklaagden en de burgerlijke partij, de verliezende partij een rechtsplegingsvergoeding moeten betalen.

Uiteraard zijn er ook een aantal bijzonderheden te vermelden:

- voor bepaalde rechtsplegingen voor de arbeidsgerechten, zoals bijvoorbeeld schadevergoeding uit arbeidsongevallen en beroepsziekten, gelden aparte tarieven;
- wanneer de in het ongelijk gestelde partij nooit is verschenen en de zaak wordt afgesloten met een beslissing bij verstek zal aan de in het gelijk gestelde partij de minimumvergoeding worden toegekend;
- wanneer de zaak in Eerste Aanleg of in graad van beroep wordt geregeld vóór de inschrijving op de rol, dan is geen rechtsplegingsvergoeding verschuldigd, na inschrijving op de rol, slechts 1/4^e van de basisvergoeding, met een maximum van 1.000,00 euro;
- indien meerdere partijen de rechtsplegingsvergoeding ten laste van dezelfde partij genieten, bedraagt het bedrag ervan maximum het dubbele van de maximale rechtsplegingsvergoeding waarop de begunstigde die gerechtigd is om de hoogste vergoeding te eisen aanspraak kan maken. Ze wordt door de rechter onder de gerechtigde partijen verdeeld;
- de rechter kan, net als voorheen, de kosten omslaan;
- wanneer de in het ongelijk gestelde partij werd bijgestaan door een pro deo advocaat wordt de rechtsplegingsvergoeding vastgelegd op het vastgestelde minimum, tenzij in geval van een kennelijk onredelijke situatie.

De wet van 21 april 2007 stelt dus een einde aan de discussie of de erelonen van de advocaat van de in het gelijk gestelde partij verhaalbaar zijn op de in het ongelijk gestelde partij, waarbij de wetgever opteerde voor een forfaitaire tegemoetkoming en dus niet voor volledige recuperatie van de werkelijke kosten en ereloonstaat van de advocaat. Gelet op de omvang van deze rechtsplegingsvergoedingen heeft deze wetgeving belangrijke financiële implicaties waarmee rekening zal dienen te worden gehouden bij het opstarten van een gerechtelijke procedure.

Voor meer inlichtingen kan u steeds terecht bij:

EVCadvocaten
Molenstraat 52-54
2018 Antwerpen
T: 03/241.05.41
E: advocaten@evclaw.com